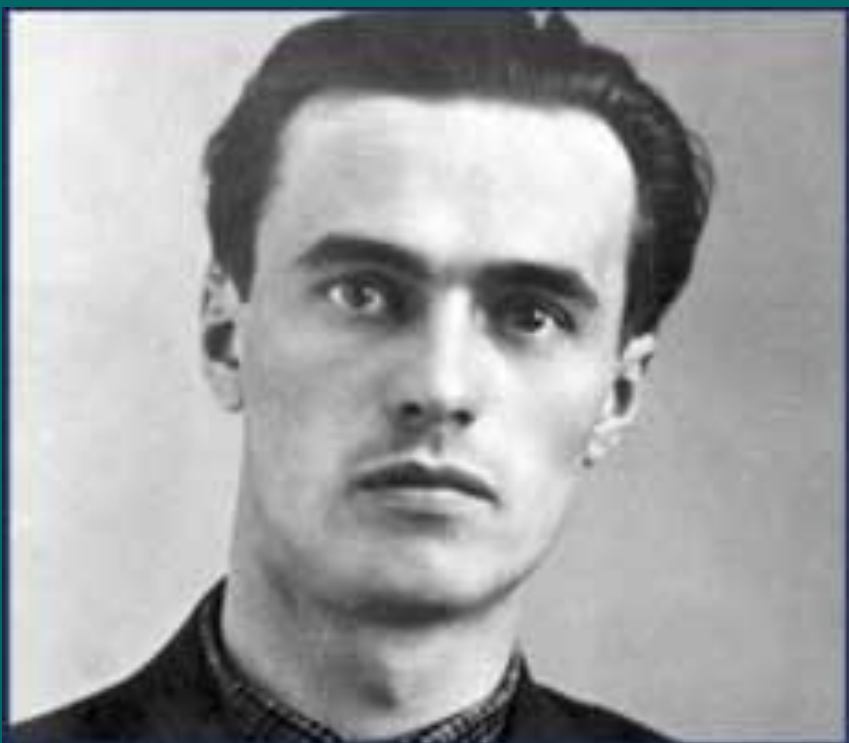

Василь

8.01.1935 – 13.12.1963

Витязь молододї української
поезїї

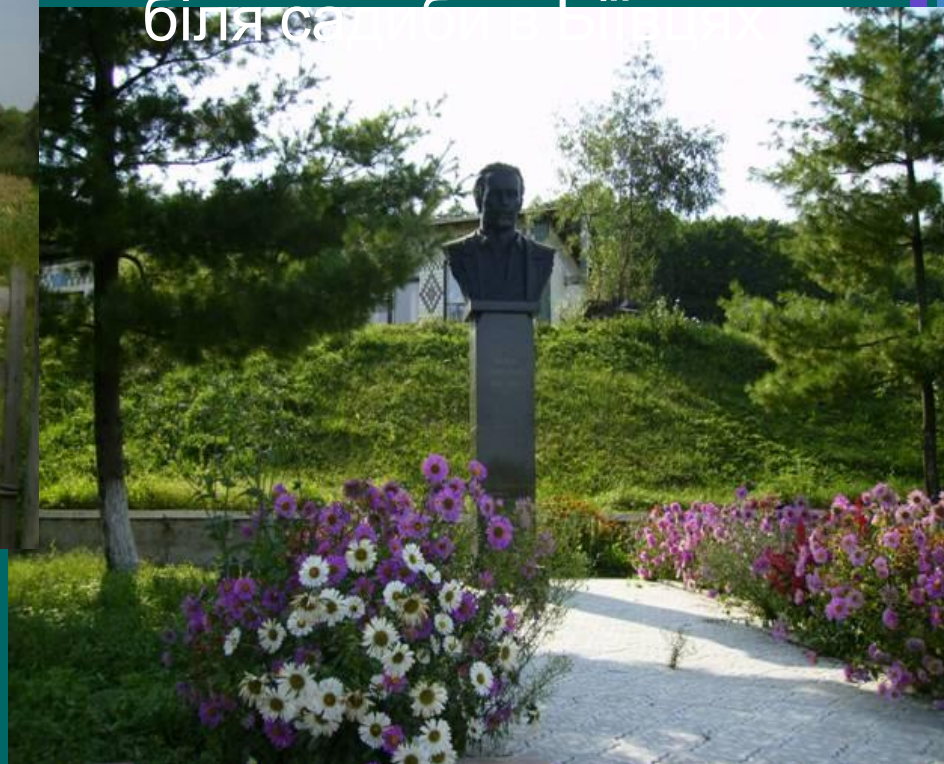
- Василь Симоненко (псевдоніми - В.Щербань, С.Василенко, Симон)
- Народився 8 січня 1935 року в селі Біївці Лубненського району на Полтавщині.

- Закінчив середню школу в сусідньому селі Тарандинцях
- Вступив на факультет журналістики Київського університету імені Тараса Шевченка, де брав участь в літературній студії імені Василя Чумака (СІЧ).
- В 1957-1960 роках працював в газеті "Черкаська правда", в 1960-1963 роках - в газеті "Молодь Черкащини", особистим кореспондентом "Робітничої газети", займався літературною творчістю.

Хата , в якій народився Василь. Село Біївці Лубенського району

Пам'ятник Василеві
Симоненку
біля с. Біївці

Проста сільська хата під стріхою, тільки табличка блакитна праворуч з написом: “У цій хаті народився і виріс відомий український поет Василь Симоненко”. Підлога вкрита сухою травою. Простий сільський дубовий стіл, козацька скриня, піч. Особистих речей поета тут не збереглося. Коли Василь забрав мати до Черкас, хату продали і деякий час вона стояла пустою.

Шкільні роки

Вчителька Василя –
Уляна Миколаївна Демченко:

«Василь Симоненко вчився в школі, коли я прийшла працювати учителем математики 5—7 класів. Мені довелося вести уроки креслення в старших класах... Я добре готувалася до уроків, але у своїх силах була не впевнена. І коли я заходила до класу, то найбільшу увагу звертала на парту, за якою сидів Василь. Він же якось спідлоба поглядав на мене й поволі, але красиво, креслив. Як пізніше я дізналася, він одночасно креслив і читав з-під парти художню книжку. А поглядав на мене, аби я не спіймала його на гарячому...

Василь Симоненко.
Кінець 1940 – початок
1950 років

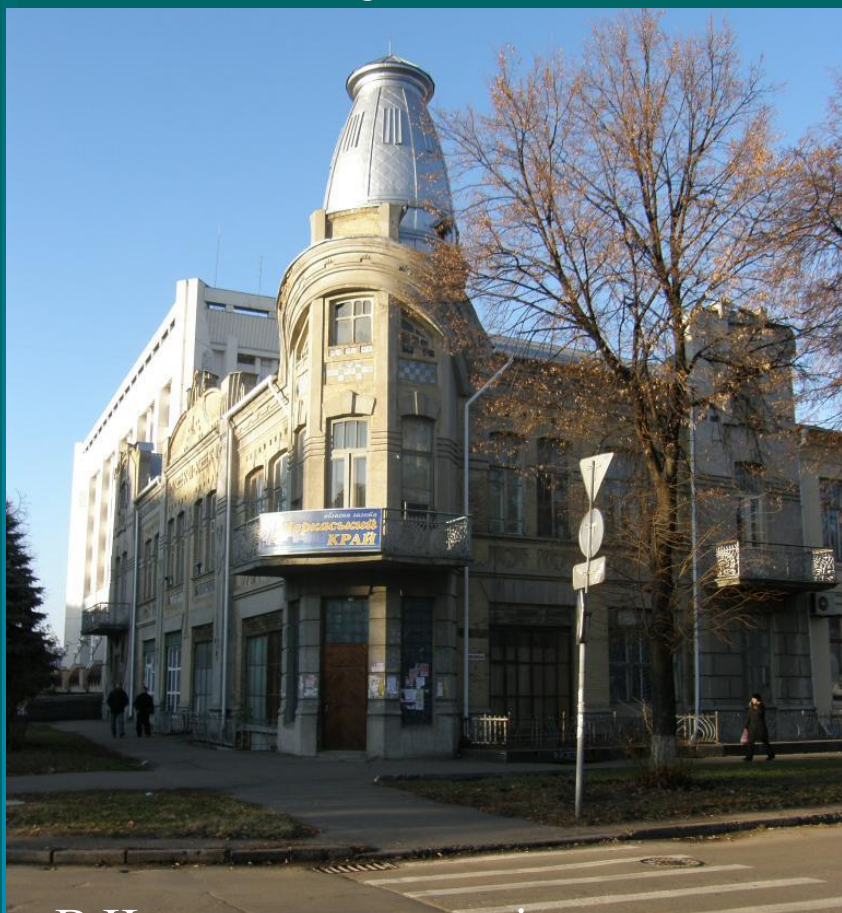
У своєму робочому бінеті

В цьому будинку в Черкасах працював журналіст і поет Василь Симоненко

Вшанування пам'яті в Черкасах

«Поруч нього будуть лебеді, які летять на Дніпро», — розповідає автор пам'ятника, скульптор
Анатолій Гаян

В Черкасах на площі, навпроти редакції газети «Черкаський край», по вулиці Хрещатик, черкащан зустрічав Василь Симоненко. Свого часу поет працював у цій обласній газеті, а тепер його бачитимуть таким же енергійним і динамічним, яким запам'ятали назавжди

У день 70-річчя Василя Симоненка, 8 січня, в Черкасах, було відкрито меморіальний музей поета у редакції теперішньої газети «Черкаський край», де

В

Андрійович

На зібраних фото можна побачити Василя Симоненка у буденній роботі газетяра. Зберігся і стіл поета, його друкарська машинка і навіть листи.

А ще у редакційному кабінеті на вішалці висить плащ та капелюх Василя Андрійовича, котрі передали музею рідні Симоненка, і здається, що поет ось-ось повернеться сюди.

Відкриття «ЕтноВесни: Деня Європи на Батьківщині Василя Симоненка»

«По всій школі йому заміни не було: справедливий, розумний, добрий. Дуже правду любив. Дуже Україну любив. Дуже не любив тих хлопців, які ображали дівчат, він ляв їм. Не був хвастовитий, навпаки – сором'язливий. Виділявся лише тим – що був найрозумніший у класі. А от списувати не давав нікому», - таким Василя Симоненка запам'ятала його однокласниця Марія Швед

«ЕтноВесна: День Європи на Батьківщині

Відкриття другої зали іменного музею у

На відкритті другої зали музею присутні дві близькі Симоненку людини, два давні товариша - письменники Борис Олійник і Микола Сом

Серія “Видатні особистості України”

Присвячена поетові, прозаїку, журналісту,
який посів гідне місце в плеяді
“шістдесятників”,

Василю Андрійовичу Симоненку

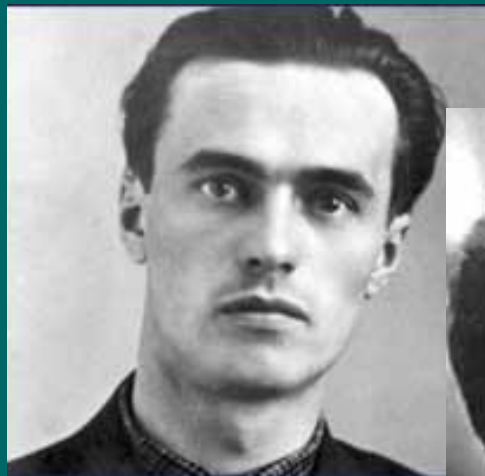
На аверсі монети угорі розміщено малий Державний Герб України, рік карбування монети – 2008 (унизу) та зображено стилізовану композицію, що ілюструє вірш поета “Лебеді материнства” та логотип Монетного двору Національного банку України (ліворуч).

України”

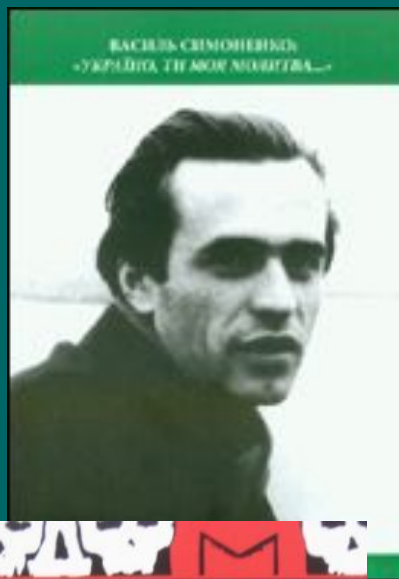
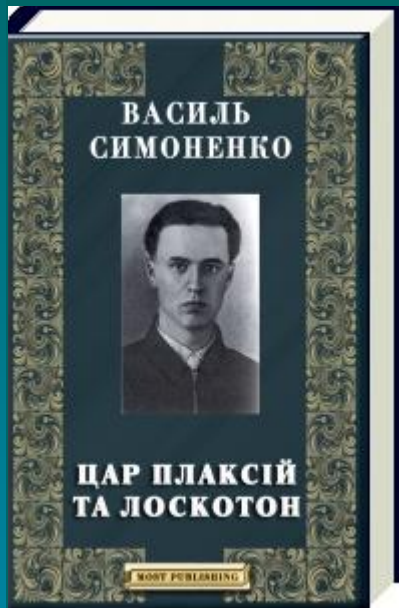
На реверсі монети зображено портрет Василя Симоненка, праворуч на тлі стилізованого вербового листа розміщено напис ВАСИЛЬ СИМОНЕНКО/ 1935 – 1963, по колу напис – МОЖНА ВСЕ НА СВІТІ ВИБИРАТИ, СИНУ, (угорі), ВИБРАТИ НЕ МОЖНА ТІЛЬКИ БАТЬКІВЩИНУ (унизу).

Таким його пам'ятають...

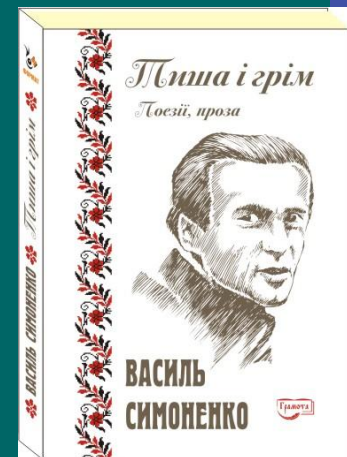
Твори Симоненка

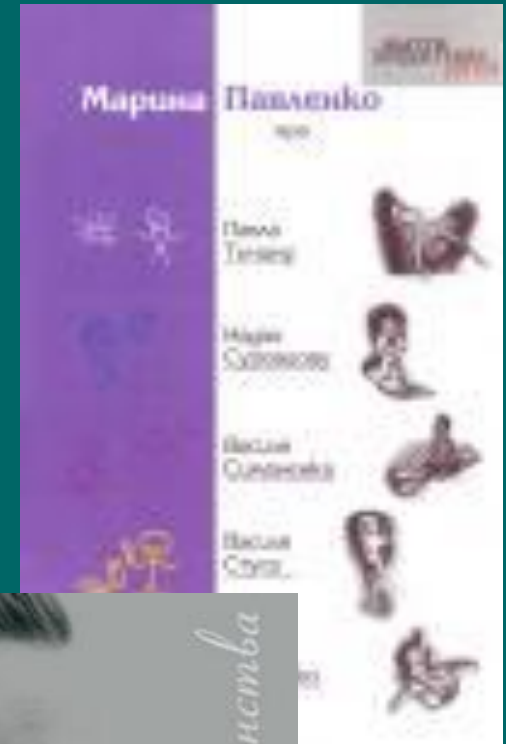
ДВІ ПРАВДИ

Розтерзані, зацьковані, убиті
Підводяться і йдуть чинити суд.
І їх прокльони, злі й несамовиті,
Впадуть на душі плісняві і ситі.
І загойдають дерева на вітті
Апостолів злочинства і облуд.

Василь Симоненко

Література про Василя

Яка причина смерті 28-річного

- 1962 року В. Симоненко разом з А. Горською та Л. Танюком виявили місця поховання розстріляних НКВС на Лук'янівському та Васильківському цвинтарях, в Биківні, про що й було зроблено заяву до міської ради.
- Після цього його було декілька разів жорстоко побито, (ст. ім. Шевченка м. Сміла) унаслідок чого помер від швидкоплинної хвороби нирок у 1963.
- Офіційна версія твердить про смерть від раку нирок...

Грудень 1963 року. Похорон Василя Симоненка

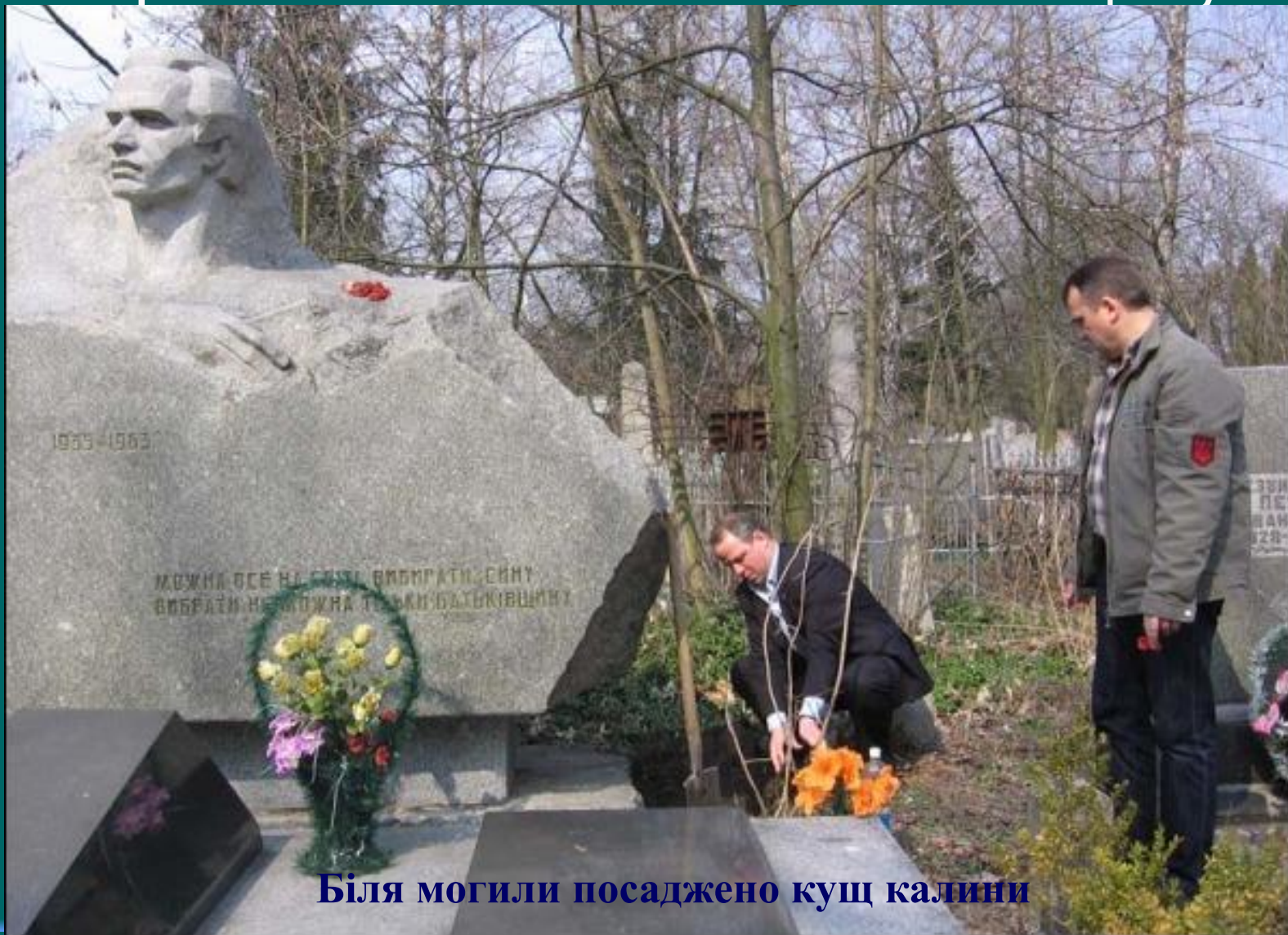
Поховано Василя на
центральному
Черкаському кладовищі.

Труну несуть Рябокляч, Дзюба,
Коваленко, Сверстюк.

Можна все на світі вибирати, сину,
Вибрати не можна тільки Батьківщину...

Біля могили посаджено кущ калини

ОСНОВНІ ТВОРИ:

- Казки «Цар Плаксій та Лоскотон», «Казка про Дурила», «Подорож в Країну Навпаки»
- Збірки поезій «Тиша і грім», «Земне тяжіння», «Лебеді материнства»
- Збірка оповідань і новел «Вино з троянд»

Василь Симоненко
посмертно удостоєний
Державної премії
України імені Тараса
Шевченка у *1995* році.